

Ochutnej stopy

Lucie Bílá

Ochutnej stopy, utaj dech,
snad budou vůně dost dlouhý,
nechtěj stín stromů, neber mech,
jinak se otáčím a jdu.

Obepluj bóje, hlídej břeh,
snad budou pláže dost dlouhý,
odpírej vlnám chladnej plech,
jinak se ukrývám a spím.

Mí září svírá tvý léto,
náš vratkej prám se vzňal dávno sám,
jen se stmívej, dávej se spát.
A zachovej a chtěj, co lze chtít,
jen zachovej klid a měj, co lze mít,
měj, co lze mít.

Ochutnej tváře, vnímej hlad,
snad budou chvíle dost dlouhý.
Otvírej okna, ale nechtěj mrak,
jinak se ukrývám a spím.

Odmítej snáře, snášej strach,
snad budou tejdny dost dlouhý.
Tvý první padlý, ty toužím znát,
jinak se otáčím a jdu.

Mí září svírá tvý léto,
náš vratkej prám se vzňal dávno sám,
jen se stmívej, dávej se spát.

Mí září svírá tvý léto,
náš vratkej prám se vzňal dávno sám,
jen se stmívej, dávej se spát.
A zachovej a chtěj, co lze chtít,
jen zachovej klid a měj, co lze mít.

A zachovej a chtěj, co lze chtít,
jen zachovej klid a měj, co lze mít.

A zachovej a chtěj, co lze chtít,
jen zachovej klid a měj, co lze mít,
měj, co lze mít, měj, co lze mít,
měj, co lze mít, měj, co lze mít.